

altsaa et slaaende Vidnesbyrd om den strænge Samvittighedsfuldhed, hvormed disse Embedsmænd have indberettet deres virkelige Kontorudgifter, skønt de derved foranledigede en Nedsættelse af deres Vederlaag. Der var et andet Punkt, som det ærede Medlem fremkom med, som jeg skal omtale. Han sagde, at jeg havde hrevet, at Amtsforvalterne fit for lav Lønning. Det har jeg ikke sagt et Ord om, og her er heller ikke Tale om Amtsforvalternes Lønning, men her er Tale om deres Kontorhold. Og jeg vil spørge: Naar en Fuldmægtig — hvilket det ærede Medlem kan læse af Motiverne — undertiden har Millioner under sin personlige Varetagt, lønnes med 1,080 Kr. om Aaret — det vil Socialisterne sandelig ikke nøjes med til deres Arbejdere. (Berg: Han skal heller ikke have saa mange Penge i sin Varetagt); ja, det skal han netop, han vil meget nødig have dem, men de blive ham paatvungne, han bliver nødt til til Stempling at modtage endog saa indtil 20 Millioner, og beholde dem i sin Varetagt, medens der forhandles om deres Fristempling — naar en saadan Mand lønnes med 1,080 Kr. om Aaret, tror jeg dog, man kan sige, at der er Grund til at forhøje hans Lønning.

Buff: Naar det ærede Medlem for Thisted, som er særlig sagkyndig paa dette Omraade — han er jo selv Amtsforvalter — taler saa meget om deres Arbejde og deres Lønning og det Forhold, hvori disse to staa til hinanden, vil jeg kun minde om, at der har været god Anledning og Grund til i en lang Række af Aar at tage denne Sag op, thi Amtsforvalterne have jo en Del privat Arbejde, som de slet ikke behøve at paatage sig. De ligge inde med en Masse Penge, som de skulle opbevare, administrere, paske paa, som slet ikke høre deres Embede til. Nu ved vi jo alle, at de have Tilladelse til at drive en privat Nebengeschäft ved Siden af deres Embede, men det kunne vi Statsborgere jo ikke gøre for. Naar der saa er Tale om Amtsforvalternes virkelige Løn, maa vi erindre, at der gives en privat Brandkasse, som giver 40,000 Kr. ud om Aaret for at faa sine Penge indkasserede, og de gaa allesammen i Amtsforvalternes Lomme. Naar vi tale om Amtsforvalternes Lønninger og deres store Administration af Pengemidler, og det siges, at den private Geschäft, de have ved Siden af, giver dem en hel Del Penge at svare til — det er jo for Resten Kontorpersonalet, der skal have Ulejligheden og Arbejdet dermed, saa det kommer ikke i den Forstand Amtsforvalterne ved —

faa maa det siges, at det dog til en vis Grad forbedrer de Herrer Amtsforvalternes Lønninger, naar Talen just er derom. Det forekommer mig, at der var Anledning til at fremhæve dette, naar det ærede Medlem fra Thisted træder op paa den Maade og i høje Toner beklager sig over Amtsforvalternes daarlige Lønningsforhold. Og saa er der det mærkelige ved det, at saa saare der i de Aar, hvori jeg i det mindste har siddet i Rigsdagen, diskuteres om Embedsmændenes Lønningsforhold, saa se vi altid den ene Embedsmand efter den anden staa op og sige: I ere nødt til — jeg citerer ikke Ordene, men angiver kun Meningen — I ere nødt til at give Embedsmændene en god Løn, thi ellers stjæle de. Naar I ville undgaa, at de skulle stjæle, skulle I bare give dem mere Løn, for ellers stjæle de. Det er den Historie, jeg i de 15 Aar, jeg har siddet i Rigsdagen, altid har hørt, hver Gang vi have behandlet en Lønningslov. Det anser altid enhver Embedsmand for sin Pligt at sige. Det ærede Medlem har naturligvis ikke sagt det rent ud, saaledes som jeg siger det, men i Dag har han dog ogsaa sagt, at man er nødt til at give disse Folk Penge, for at de kunne have noget at raade over, og at man, naar man ikke gjorde det, jo saa vidste, hvad Følgen vilde blive; det har jeg hørt mange Gange. De Udtalelser, som det ærede Medlem fra Kallundborg (M. Sørensen) fremkom med i Begyndelsen af Forhandlingerne om denne Sag og de Oplysninger, der ere komne frem fra forskellige Medlemmer af Udvalget — til en vis Grad har den ærede Finansminister jo stillet sig velvillig lige overfor de Fordringer, der bleve gjorte fra Udvalgets Side — disse Oplysninger have i alt Fald overbevist mig om, at ikke alle Embedsmændene lade være med at stjæle, fordi de faa en god Lønning. Jeg tror nu ikke, man overhovedet kan købe Embedsmænd til at lade være med at stjæle lige saa lidt som andre, og naar de Herrer tage fat paa den Maade, saa nøde de os Statsborgere, der stadig skulle være Malkekøer paa dette Omraade, til at træde op og sige: Slaa kolbt Vand i Blodet, lad os tale rolig om denne Sag, og navnlig skal de Amtsforvalterne mindst være med til at tale saaledes, da vi jo alle kende den Geschäft, som de drive ved Siden af deres Embedsgering.

Jagd: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Høgskbro): Er det for en kort Bemærkning?